

Чому гуси миються у воді, коти — на печі, а кури порпаються в поросі (народна казка)

Автор Невідомий

Жив раз давно-давно чоловік, котрий мав кота, гусей та кури.

Як наступило літо й сонце добре припекло, гуси зібралися воду шукати. Ідуть, ідуть, ідуть. Зустріли курочку.

"Куди йдете, гуси?" — "Шукаємо воду, бо велика спрагота". — "І я йду з вами,— каже курочка, бо й на неї сонце пригріло й дуже тепло їй ся вчинило, що аж рот роззявила..." — "Но, ходи з нами".

Ідуть, ідуть, ідуть.

Зустріли кота.

"Куди йдете?" — звідає кіт. "Шукаємо воду".— "І я з вами піду, добре?" — "Ходи".

Ідуть, ідуть, ідуть. Раз лиш увиділи озеро. Гуси знялися на крила й полетіли у воду. Плавають, купаються, й так їм добре, що аж гогочуть.

Курочка й кіт стали на березі й дивляться. Сонце парить. Дуже хотіли би залізти у воду, айбо бояться... Раз втямили у воді таких, як вони, кота й курочку.

"Но, коли вони не бояться, то чого би нам боятися?"

І поскакали у воду... Але нараз почали тонути. Лиш з бідною вибралися на берег.

Кіт глянув на озеро, й так йому недобре вчинилося, що аж затрясся, втерся лапками та й каже: "Не буду я більше такий дурний, щоб лізти у воду. Помиюся я й на печі".

А курочка собі: "І я не буду дурна лізти більше у воду. Ліпше попорпаюся у попелі".

При цьому забралися і йдуть домів. Курочка скочила в купу порошу й од радості замахала крилами. "Се моя купіль! Сто раз ліпша, як вода!"

А кіт шмигнув до хижі, скочив на піч, замурчав і почав лапками митися. "Не проміняю я піч на озеро. На печі не треба плавати".

І від того часу гуси купаються у воді, коти — на печі, а кури порпаються в поросі.

А хто не вірить, най перевірить!